

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.705/2014/4.szám

A Kúria a Forgács és Kiss Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kiss Elemér ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Balla Orsolya jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága Hatósági Főosztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében az Egrei Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. május 27. napján kelt 9.K.26.986/2013/26. számú ítélete ellen az alperes által 27. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria az Egrei Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.26.986/2013/26. számú ítéletét hatályában fenntartja azzal, hogy személyi jövedelemadó adónemben az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezi.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes közszolgálati jogviszonya, 8 havi felmentési idő figyelembe vételével, 2010. augusztus 31-én felmentéssel szűnt meg. A felperes a 2010. évi személyi jövedelemadó (szja) bevallásában adóalap-kiegészítéssel növelten 7.980.695 Ft munkaviszonyból származó bérjövedelmet, 2.831.640 Ft nyugdíj jogcímén megszerzett 10.812.335 Ft összevont adóalapot szerepeltetett. Az összevont adóalap adóját 2.228.568 Ft-ban, kifizetők által levont előleget 2.336.985 Ft-ban jelölte meg és 108.417 Ft adót igényelt vissza, amelynek kiutalását kérte.

Az adóhatóság a felperesnél 2010. évre szja és magánszemélyek jogviszony megszűnéséhez kapcsolódó egyes jövedelmeinek különadója (különadó) adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. Az alperes a 2012. október 18. napján kelt

határozatában helybenhagyta a revízió eredményeként hozott elsőfokú határozatot, amelyben a felperes javára szja adónemben 88.063 Ft, terhére, különadó adónemben, 1.414.011 Ft adókülönbözetet állapított meg, 181.543 Ft késedelmi pótlékot írt elő. Az alperes határozatában a felperes 2010. évi munkaviszonyból származó bérjövödelmét 6.284.012 Ft-ban állapította meg, amelyből 60.000 Ft illetményként 6.224.012 Ft felmentési időre járó átlagkeresetként került kifizetésre. A felmentési időre járó átlagkereset címén kifizetett összegnek a 3.500.000 Ft-ot meghaladó részét, 2.724.012 Ft-ot, a felperes különadó alapjába tartozó jövedelemnek minősítette. Tekintettel arra, hogy a különadó köteles jövedelmet az szja adóalap meghatározásánál nem kell figyelembe venni, a felperes által bevallott munkaviszonyból származó bérjövödelmet a különadó alapjába tartozó összeggel csökkentve, adóalap kiegészítéssel növelten 4.521.200 Ft-ban, az adóterhet nem viselő járandóságnak minősülő nyugdíj összegét pedig a bevallásban feltüntetett 2.869.045 Ft-ban állapította meg. Mindezek eredményeként az összevont adóalap összegét a bevallással szemben 7.390.245 Ft-ban, a számított adó összegét pedig 1.614.878 Ft-ban határozta meg. Az összevont adóalapnak a különadó alapot képező jövedelem összegével történő csökkentése miatt a bevalláshoz képest csökkentette a kifizetők által levont adóelőleg összegét is, és az előzőekben ismertetett megállapítások számszaki kihatásaként a visszaigényelhető adó összegét a bevallással szemben 196.480 Ft-ban állapította meg. Mindezek következtében a felperes javára 88.063 Ft szja adókülönbözetet állapított meg. Érdemi döntését a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (Szja tv.) 1. §-ára, 4. § (1) bekezdésére, 3. § 21. 22., 23. és 72. pontjaira, 24. § (1) és (2) bekezdéseire, 25. § (1) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére, 29. § (1) bekezdésére, 3. § 75. pontjára, az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény (Egp tv.) 8. § (1) és (2) bekezdésére, 9. §-ára, 10. §-ára alapította.

A felperes a perben fenntartott pontosított keresetében a terhére megállapított különadó adókülönbözet, és a késedelmi pótlék törlését, a javára előírt szja kifizetését kérte.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően részben hatályon kívül helyezte azzal, hogy a felperest a 2010. évben megállapított különadó fizetési kötelezettség, valamint az ehhez kapcsolódó késedelmi pótlék megfizetése nem terheli. Jogi álláspontja a következő volt: Az alperesnek határozata meghozatalakor alkalmaznia kellett a hatályban lévő Egp tv. 8-12. §-ait. Az Alkotmánybíróság azonban a 6/2014. (II.26.) számú AB határozatában megállapította, hogy az Egp tv.-nek a 2010. évi CXXIV. törvény 1. §-ával kiegészített, 2013. december 30-ig hatályban volt 10. §-a nemzetközi szerződésbe ütközik, ezért bármely bíróság előtt folyamatban lévő ügyben nem

alkalmazható. A felperest emiatt nem jelen ügyben nem terheli különadó és késedelmi pótlék fizetési kötelezettség.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte a különadóra és a késedelmi pótlékra vonatkozó döntés hatályában fenntartása mellett az adóhatósági határozatok szja adónemre vonatkozó részének hatályon kívül helyezését és e körben az elsőfokú adóhatóság eljárásra utasítását. Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet az általa vitatott körben nem felel meg az Egp tv. 11. § (3) bekezdés a) pontjában, Szja tv. 29. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Kúria a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 275. §-a szerint eljárva, a rendelkezésére álló iratok alapján, a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a következőket állapította meg:

A határozathozatalakor irányadó Szja tv. 3. § 75. pontja úgy rendelkezett, hogy a különadó köteles jövedelmet a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni, ezt elkülönítve kell bevallani az szja bevallásban, és be kell számítani az éves összes jövedelem megállapításánál. Az Szja tv. 29. § (1) bekezdése pedig kimondta, hogy az összevont adóalap az adóévben adókötelezettség alá eső, valamennyi önálló, nem önálló tevékenységből származó, valamint egyéb bevételből megállapított jövedelem, továbbá átalányadózás esetén az egyéni vállalkozói, a mezőgazdasági, kistermelői bevételből az átalányban megállapított jövedelem és a (3)-(4) bekezdés szerinti adóalap növelő összeg.

Az alperes e jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően a különadó alapba tartozó jövedelem összegével, azaz a 2.724.012 Ft-tal csökkentette a munkaviszonyból származó bérjövedelem összegét, így a 3.560.000 Ft munkaviszonyból származó bérjövedelmet állapított meg, amelynek az adóalap kiegészítéssel növelt összege 4.521.200 Ft. Az alperes, továbbá az adóterhet nem viselő járandóságnak minősülő nyugdíj összegét nem a bevallással egyezően, hanem a nyugdíjfolyósító igazgatóság által kiállított igazolás alapján határozta meg, 2.869.045 Ft-ban, és ekként vette figyelembe az összevont adóalapot képező jövedelemként, és ezek alapján határozta meg az összevont adóalap összegét 7.390.245 Ft-ban a bevallásban szerepeltetett 10.812.335 Ft-tal szemben. Mindezek miatt rögzítette a bevallásokhoz képest eltérően 88.063 Ft-ban a felperes javára megállapítható szja adókülönbözetet.

Az előzőekben részletezettekre figyelemmel az alperes felülvizsgálati kérelmében iratszerűen és helytállóan hivatkozott arra, hogy a különadó megállapítással közvetlenül összefügg nemcsak a késedelmi pótlék, hanem az szja adókülönbözet, illetve annakösszepszerúsége is. Különadó fizetési kötelezettség hiányában vizsgálni és tisztázni kell az szja fizetési kötelezettség jogalapját, illetve ennekösszepszerúségét is. A jogvita eldöntésére irányadó Szja tv.-beli anyagi jogi jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően rendezni, illetve visszarendezni kell - a különadóval kapcsolatos jogerős ítéleti megállapítás közvetlen következményeként - a felperes javára megállapítható szja adókülönbözetet. A különadó fizetési kötelezettség, illetve ennek hiánya ugyanis egyértelműen összefügg az szja adóalappal, ebből következőenösszepszerúségében is kihathat a felperes javára megállapított, illetve jogszerűen megállapítható adókülönbözet összegére.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (3) és (4) bekezdése alapján - ítéletének rendelkező részében foglalt kiegészítéssel tartotta fenn hatályában.

Az új eljárást az első fokú adóhatóságnak a Kúria ítéletében foglaltakra figyelemmel, az eljárási és anyagi jogi jogszabályoknak megfelelően kell lefolytatnia.

A pervesztes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés a személyes költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2015. október 22.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk.bíró